

DEPUTATION, --- tschón, f. 5. 1) Beskickning af ombud ifrån lägre till högre, eller ifrån lika till lika, för att öfverbringa en föreställning, en ansökan, en bön, en lyckönskan, o. s. v. — 2) Medlemmarne af en sådan beskickning.

DEPUTERA, v. a. 1. Afskicka eller förordna ombud. Jfr. *Deputation*.

DEPUTERAD, s. m. pl. — *radé*. Egentl. part. pass. af verbet *Deputera*. 1) Ombud, sändebud. Jfr. *Deputation*. — 2) Riksdagsfullmäktig, ombud ifrån en ort till riksdag, riksmöte, riksförsamling.

DEPUTERADE-KAMMARE, m. 2. o. 3. pl. — *kamrar* o. — *kammare*. (hist.) Så kallades, under restaurationen, andra kammaren i franska parlamentet.

DER, där, adv. 1) (demonstrativt) På det stället. *Det var d. han kröntes. Han bor d. D. kännes det onda. D. kommer han. Hvem d.? hvem är det? — Syn. Derstädes.* — 2) (relativt) På hvilket ställe. *Huset, der jag bor. Han börjar, d. han borde sluta.* — *Syn. Hvarest, Hvar.* — 3) Vid den punkten, vid det stället (i tal, skrift, o. s. v.), vid den saken, den frågan. *Läs icke längre; d. skall ni stanna. Stanna, håll d.! D. så vi en svår fråga att undersöka.* — 4) *Den der, Det der*, se *Den*, II. — 5) Brukas i förbindelse med åtskilliga ortadverber, antingen i fysisk eller moralisk mening, och dels afskildt, dels sammansättningsvis. *Här och d., d. och hvar, se Här. D. borta, borta på det stället. D. bredvid, d. invid, d. förbi, bredvid det stället, o. s. v. D. inne, d. inuti, d. inifrån, d. innanföre, d. nere, d. nerifrån, d. uppe, d. utanför, d. ute*, inne på det stället, inuti det stället, o. s. v. Sammansättningarna: *Deraf, Deran, Derefter*, m. fl., ses här nedanför. — 6) Nyttjas, ofta i förbindelse med imperativen af verbet *Se*, för att utmärka något, som i samma ögonblick tilldrager sig, och väcka andras uppmärksamhet, eller för att gifva mer uttryck åt meningen. *Se d. kommer han nu! Se d. ha vi honom! Se d. är det! Se d., tag. D. ha vi ägget!* (se under *Ägg*). *D. ha vi honom nu igen!* han är nu åter framme, har upprepat, förnyat detsamma, kommer i samma ärende, med samma anhållan (såges både på allvar och skämt, både om godt och ondt). [Där.]

DERAF, därav o. därav, adv. 1) Af den, det, detta, af dem, dessa. Såges både i fysisk och moralisk mening. *Här fins tårta, syltpäron, ser jag; gif mig litet d. Det blir d. slutligen en vana. Det blir intet d. Jag gör d. ingen hemlighet. Det kommer d., att Hvad vill ni d. sluta? — Äfv. Derutaf.* — 2) *Se Hvaraf.* — *Konj. D. att*, se *Derföre att*, t. ex.: *D. att jag varit sjuk, har jag nu så många efterliggande göromål.*

Anm. Uttalas *därav* i slutet af en sats, en mening, eljest *därav*.

DERAN, däränn, adv. (i förtroligt tal, hvardagsspråk och skämtvis) 1) Utmärker ett tillstånd, vanligtvis ett svårt, mödosamt, brydsamt, bekymmersamt. *Vara illa d.*, vara i en svår, ledsam ställning. (Iron.) *Nu är han väl d. i sina afse- färer!* nu är han illa fast, illa utkommen! — *Syn. Fast, Utsatt, Utkommen, Ute, Kommen, Bekyttad.* — 2) Brukas, för att beteckna en persons förflutning i ett ledsamt, obehagligt, svårt, brydsamt läge, eller något företag, försök, göromål o. s. v., det man vill att en annan skall göra. *Han vill icke d. Man måste väl d. då, eftersom intet*

annat hjälper. Han skall i dansen d., slipper icke undan, måste fram på styfva linan.

DERANGERA, derangnngschëra, v. a. 1. (fr. *Déranger*) Bringa i ordning, rubba, störa.

DERAS, genit. af *De*.

DERB, därbr, a. 2. (tyskt ord; mineral.) Så kallas de mineralier, hvilka, med regellös form, halva ungefär lika utsträckning åt alla sidor, och ej äro mindre än en fjerdedels tum.

DEREFTER, däräfftr o. däräfftr, adv. 1) Efter honom, henne, det, detta, dem, dessa. Betecknar: a) Ordning, följd af personer eller saker, både i fråga om rörelse och tillstånd. *Först gick bruden, och d. kom brudgummen. Först i sorgledet gick yngsta sonen, och d. kommo de andra. Först kommo drabanterne och d. pager ne. Först kom soppan, d. de andra rätterna. Främst sulto kungen och drottningen, d. de öfrige kongliga.* — *Syn. Derpå, Sedan.* — b) Följd i tid: Efter den tiden, händelsen. *D. hördes han aldrig mer af. Dagen d., några dagar d. Natten, aftenen, året d. Först kommo de i träta och d. i slagsmål.* — *Syn. Derpå, Sedan.* — c) Enlighet, öfverensstämmelse, likhet. *Rätta dig d. Jag har erhållit förhållningsorder och skall handla d. Sök att bilda dig d.* — d) Åtrå; föremål för tanken. *Blott d. sträfvar han. Penningar, rikedom, endast d. har han begär. Han frågar ej d.* — e) Verkan. *Han har märke d.* — *Syn. Deraf.* — f) Förhållande, mån, proportion. *Låta arbetet blifva måttstock och d. beräkna betalningen. Han har ingenting gjort; han skall ock få betalt d. Mottagandet var dåligt och måltiden d.* — Brukas ofta i förtroligt ton och hvardagspråk, i samma betydelse som: Dåligt, t. ex. *Varan är icke dyr, men också d.* — 2) *Se Hvarest.*

Anm. Uttalas *däräfftr* i slutet af en sats eller mening, eljest *däräfftr*.

DEREGLERAD, -- glé-, a. 1. (fr. *Déréglé*) Oordentlig, utsväfvande.

DEREMELLAN, där'emellann o. däremellann, adv. Emellan dem, dessa. 1) Brukas i fråga om: a) Rum. *Han ämnar resa från Paris till Lyon; d. är jernväg.* — b) Tid. *D. (emellan dessa epoker, händelser) var det lugnt i landet.* — c) Förhållanden, omständigheter. *D. är den skilnaden, att Hvarken hårdt eller mjukt, det är d., midt emellan, litet af hvarje, hvarken det ena eller det andra.* — 2) *Se Hvaremellan.*

Anm. Uttalas *däremellann* i slutet af en sats eller mening, eljest *däremellann*.

DEREMOT, där'emot o. däremót, adv. 1) Emot den, det, detta. *Det är en förfärlig sjukdom; ingenting hjälper d. Jag har d. ingenting att säga, jag har ingenting d. Man vet, hvad d. kan anföras. Vara, sätta sig d.* — 2) I förhållande dertill, i jämförelse dermed. *Detta hus är ganska vackert; alla de öfriga äro d. ett intet.* — 3) I utbyte. *Jag afstod åt honom min häst; han gaf mig d. en oljefärgsmålning af Titien.* — 4) Till vedergällning, som ersättning. *Gör mig denna tjänst; jag skall d. göra dig en annan tillbaka. Han hade fått en klen middag, men fick d. en ypperlig aftonmåltid.* — 5) *D. brukas*, för att uttrycka motsats till en föregående mening. *Han tror, att det skall lyckas; jag d. tror motsatsen. Hon är mycket vacker; d. har hennes syster mer förstånd.* — 6) *Se Hvaremot.*

Anm. Uttalas *däremót* i slutet af en sats eller mening, eljest *däremot*.